

ZÁVĚŤ

*Svatá
Bernadetta
Soubirous*

...ti, Ježíši, děkuji...

Za bídu, v jaké žili matka a otec, za to, že se nám nic nedařilo, za úpadek mlýna, za to, že jsem musela hlídat děti, pást ovce, za stálou únavu...

Děkuji ti, můj Bože

za prokurátora, za komisaře, za četníky
i za tvrdá slova otce Peyramala...

Za dny, v nichž jsi, Maria přicházela,
i za ty, kdy jsi nepřišla - nikdy ti dost
nepoděkuji - až v ráji....

**Ale i za utržený políček,
za výsměch, za urážky,
za ty, kteří mě
obviňovali z podvodu,
ze lži a zjištění,
za ty, kdo mě
podezírali z toho,
že se dělám
zajímavou...**

**...ti, Matko,
děkuji...**

Za pravopis,
který jsem nikdy
neuměla, za to,
že jsem nikdy
neměla paměť,
za svoji
nevědomost
a za svoji
hloupost
ti děkuji

Děkuji ti,

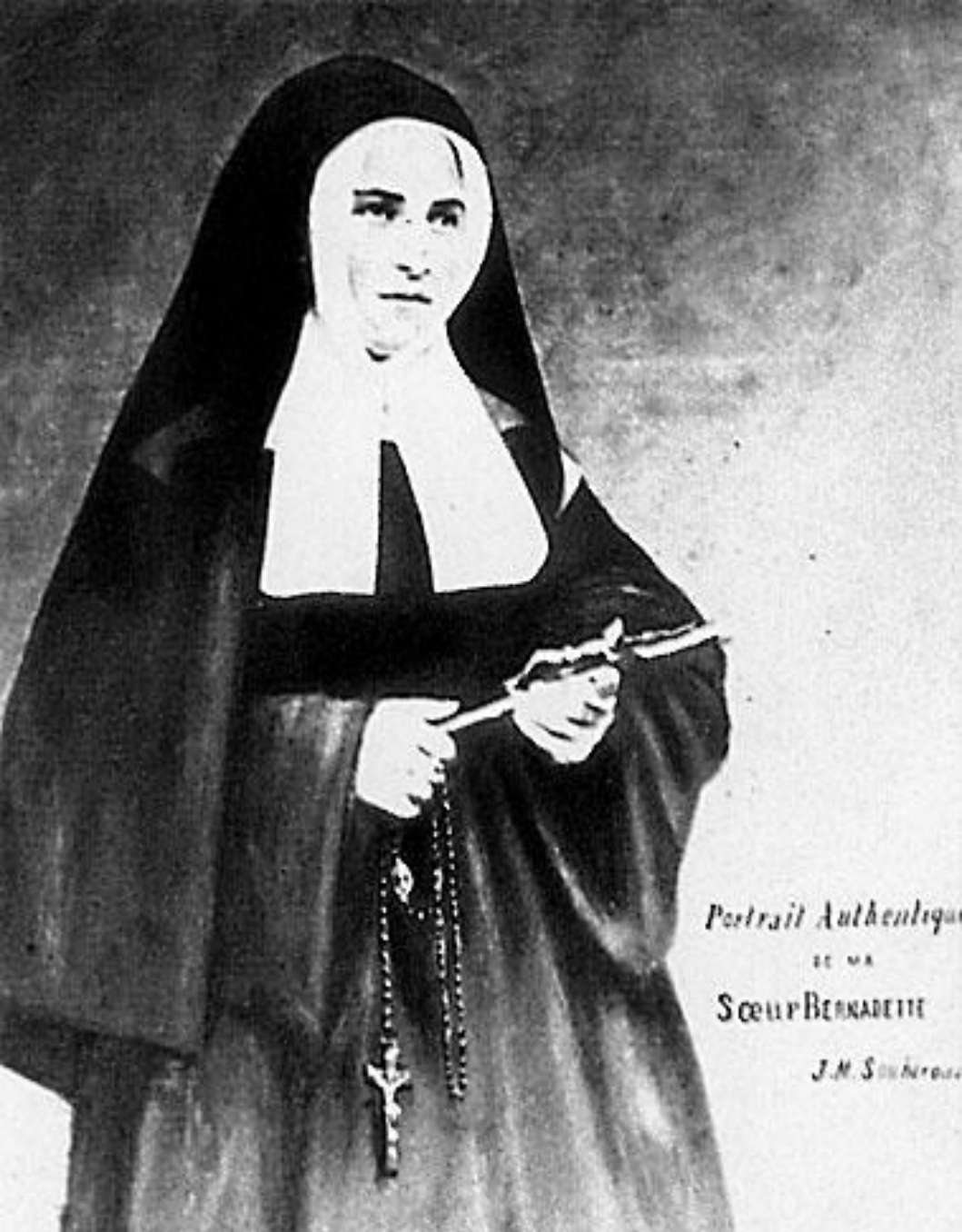
poněvadž
kdyby bylo
na zemi
nevědomější
a hloupější dítě,
vybrala by sis je...

...ti,
Ježíši,
děkuji...

Za to, že moje matka umřela tak daleko, za bolest, kterou jsem cítila, když mě můj otec, místo aby objal svoji malou Bernadetu, oslovil „sestro Marie Bernardo“ ...,

Děkuji ti za to srdce, které jsi mi dal, tak jemné a citlivé, jež jsi naplnil smutkem...

Za to, že matka Josefa prohlásila, že se k ničemu nehodím...,

za sarkasmy matky novicmistrové, za její pronikavý hlas, její nespravedlnosti, ironii i za chléb pokořování...

děkuji

Díky za to, že jsem měla tu výsadu, aby mi vytýkali nedostatky, takže ostatní sestry říkaly:

„Ještě, že nejsem Bernadeta.“

**Díky za to,
že jsem byla tou Bernadetou,
jíž vyhrožovali
vězením,
protože jsem viděla,
Matko, tebe...,
tou Bernadetou
tak ubohou
a zbytečnou,
že když ji viděli, říkali si:**

„To má být ona?“

Bernadetou, kterou si lidé prohlíželi jako vzácné zvíře.

(růženec sv. Bernadety)

...ti, Ježíši, děkuji...

nemocniční
pokoj a křeslo,
ve kterém
sv. Bernadeta
zemřela

Za toto politováníhodné, hnijící tělo, které jsi mi dal...,
za tuto nemoc, pálicí jako oheň, za mé ztrouchnivělé kosti,
za pocení a horečku, za tupé i ostré bolesti...

I za tuto duši,
již jsi mi dal,
za poušť duchovní
vyprahlosti,
za tvou noční tmu
i tvoje blesky,
za tvé mlčení
i tvé hromy,

za všechno.

děkuji ti, Ježíši.

Za tebe -
i když jsi tu byl,
i když ses vzdálil...

Bernadetta Soubirous, narozena v Lurdech 1844 jako nejstarší dcera zchudlého mlynáře. Ve svých 14 letech byla churavá, podprůměrného vzrůstu, citlivá a příjemného zjevu, ale chápala těžko a pomalu. Mezi 11. únorem a 16. červencem 1858 měla v jeskyni na břehu řeky Gávy řadu pozoruhodných vidění. Osmnáctkrát viděla velmi mladou a krásnou paní, Pannu Marii – Neposkvrněné Početí. Bernadetta velmi trpěla podezíravou nedůvěrou, bezohledným nadšením a necitlivou pozorností; snášela tyto zkoušky s působivou trpělivostí a důstojností.

V roce 1866 byla přijata do konventu milosrdných sester v Nevers. Zde byla sice chráněna před veřejností, ale ne před omezeností představených ani před zhoršujícím se astmatem. Žila tiše v ústraní a zemřela v roce 1879, ve věku 35 let. Lurdy staly jedním z nejvýznamnějších poutních míst, je zde evidováno tisíce zázračných uzdravení. Tělo sv. Bernadetty se i po 130 letech od smrti nachází bez jakékoliv známky rozkladu a porušení v Nevers.

Svatá
Bernadeto,
oroduj za nás!

Amen.

